

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Marie Žiškové v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalované: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní 118/16, Praha 1, o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalované, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 1. 10. 2013, čj. 3 A 93/2013 - 15,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á**.
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalované **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce se domáhal ochrany před nečinností žalované. Protože žalobce nezaplatil s návrhem soudní poplatek, byl k zaplacení vyzván usnesením doručeným žalobci 13. 9. 2013. Na výzvu k zaplacení zaslal žalobce soudu „*Prohlášení*“; v němž uvedl, že jeho majetkem je psací stroj, digitální televizor a jízdní kolo a příjmem je příspěvek na živobytí, a požádal o osvobození od soudních poplatků. Městský soud na základě podrobné argumentace dospěl k závěru, že žalobce zneužívá institutu osvobození od soudních poplatků, a osvobození mu proto nepřiznal.

[2] Proti tomuto usnesení podává žalobce (dále též „stěžovatel“) v zákonné lhůtě kasační stížnost. V kasační stížnosti namítá, že je tristní, pokud městský soud zvažuje výjimečně využít oprávnění k soudnímu uvážení a osvobození nepřiznat. Dále stěžovatel tvrdí, že kverulantství je v ČR pojmově vyloučeno a že rozhodnutí soudu je machinací a svévolí. Soud dle stěžovatele navíc nesprávně poučil o opravném prostředku, neboť odvolání ani kasační stížnost proti dočasnému rozhodnutí není přípustná. Odkazoval k tomu též na věc předloženou rozšířenému senátu pod sp. zn. 3 As 125/2012. Další námitky již nesměřují proti usnesení o nepřiznání osvobození od soudních poplatků, proto se jimi zdejší soud nemohl zabývat.

[3] Žalovaná se ke kasační stížnosti nevyjádřila.

[4] Nejvyšší správní soud na zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost ani na povinném zastoupení žalobce advokátem v řízení netrval (blíže viz rozsudek NSS ze dne 19. 7. 2012, čj. 4 Ads 66/2012 – 22).

[5] Důvodnost kasační stížnosti posoudil Nejvyšší správní soud v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů, neshledal přitom vady, k nimž je povinen přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3, 4 s. ř. s.).

[6] Kasační stížnost není důvodná.

[7] Předmětem přezkumu je usnesení o nepřiznání osvobození od soudních poplatků. Soud se proto zabýval pouze námitkami směřujícími proti tomuto rozhodnutí městského soudu.

[8] Z napadeného usnesení vyplývá, že hlavním argumentem soudu pro nepřiznání osvobození od soudních poplatků byla kverulační povaha sporu, jež je projevem zneužití práva. S tímto hodnocením se Nejvyšší správní soud ztotožňuje. Přitom tento argument v případě stěžovatele jako důvod pro nepřiznání osvobození od soudních poplatků obстоjí i sám o sobě. Při zkoumání podmínek stanovených v § 36 odst. 3 s. ř. s. je totiž na místě, aby soud zhodnotil povahu sporu a způsob vedení řízení ze strany stěžovatele, kterému i dle názoru zdejšího soudu nejde o úspěšné dovedení řízení do konce, nýbrž se snaží o neustálé prodlužování sporu. Stěžovatel totiž vede mnoho dalších soudních řízení, které svým obsahem korespondují s nyní projednávanou věcí a jeho postup je *de facto* ve všech řízeních totožný. Svůj právní názor Nejvyšší správní soud stěžovateli opakovaně a zřetelně vyjevil v mnoha předchozích rozhodnutích v jeho věcech; též s konstatováním, že nemajetnost nemůže být *sama o sobě* důvodem, aby se nemajetná osoba mohla volně a bez omezení realizovat v podávání četných podání k soudu (viz rozsudky NSS ze dne 26. 10. 2011, čj. 7 As 101/2011 – 66, dále ze dne 12. 7. 2012, čj. 5 Ans 10/2012 – 26, čj. 7 As 101/2011 – 66, resp. rozsudek ze dne 6. 6. 2012, čj. 2 Ans 6/2012 – 12).

[9] Ve věci sp. zn. 3 As 125/2012, na niž stěžovatel odkazuje, byla rozšířenému senátu zdejšího soudu předložena otázka zpochybňující přípustnost kasační stížnosti proti usnesení soudu o neosvobození od soudních poplatků. Zatímni judikatura projednání této věci umožňuje. Teprve případné opačné rozhodnutí rozšířeného senátu může dosavadní judikaturu změnit.

pokračování

[10] Závěrem Nejvyšší správní soud podotýká, že nerozhodoval o námitce stěžovatele týkající se namítaného zkrácení lhůty pro podání kasační stížnosti v důsledku stanovení desetidenní lhůty pro zaplacení soudního poplatku podle II. výroku napadeného usnesení, neboť se jedná o výzvu k zaplacení soudního poplatku, proti které není podání kasační stížnosti přípustné (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu z dne 16. 4. 2008, č. j. 1 As 2/2008-47).

[11] Stěžovatel tedy se svými námitkami neuspěl. Z tohoto důvodu soud zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

[12] O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Stěžovatel neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení; žalované v řízení o kasační stížnosti žádné účelně vynaložené náklady nad rámec běžné činnosti nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. ledna 2014

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu